

ODPIS

Sygnatura akt:

2 U 138/17 AVAG

3 O 35/17 Ë LG Mainz

[ZNAK HERBOWY]

**WY SZY S D KRAJOWY
W KOBLENCJI**

POSTANOWIENIE

W sporze prawnym

Karola Tendery, ul. Brodowicza 5b/19, 31-518 Kraków (Polska),

- Powoda i przeciwnika skargi -

Peñnomocnik w procesie: Adwokat Piotr Duber, Lindenallee 26, 14050 Berlin

przeciwno

Drugiemu Programowi Telewizji Niemieckiej - ZDF - Jednostce Prawa Publicznego, ZDF-StraÙe 1, 55127 Mainz, reprezentowanemu przez kierownika stacji, dra Thomasa Bellut, tam e,

- Pozwanemu i wnosz cemu skarg -

Peñnomocnik w procesie: Adwokaci Redeker Sellner Dahs Ë Spóka Partnerska z ograniczon odpowiedzialno ci zawodow Ë Leipziger Platz 3, 10117 Berlin

w sprawie dopuszczalno ci egzekucji przymusowej zagranicznego wyroku,

- 2 -

2. Senat Cywilny Wy szego S du Krajowego w Koblencji w osobach s dziego przewodnicz cego Wy szego S du Krajowego, p. Dennhardt, s dziego Wy szego S du Krajowego, p. Wollenweber oraz s dzi Wy szego S du Krajowego, p. Kruse

w dniu 11 stycznia 2018 r.

postanowiŃ co nast puje:

Skarga Pozwanego na postanowienie przewodnicz cego 3. Izby Cywilnej S du Krajowego w Moguncji z dnia 27. stycznia 2017 r. zostaje odrzucona.

Pozwany ponosi koszty post powania za aleniowego.

Warto przedmiotu post powania zostaje ustalona na kwot 4.000,00 Euro.

Do chwili upŃywu terminu wniesienia za alenia prawnego egzekucja przymusowa nie mo e wykracza poza rodki zabezpieczaj ce.

Uzasadnienie:

I.

Urodzony w 1921 r. Powód jest polskim obywatelem i byŃm wi niem obozów koncentracyjnych Auschwitz-Birkenau oraz Flossenbürg. Od wielu lat jest czynnie zaangażowany w działalno na rzecz pami ci o zbrodniach nazistowskich poprzez działalno w stowarzyszeniu, wykłady oraz publikacj ksi ki.

W dniu 15 lipca 2013 r. Pozwany opublikowaŃ na swojej stronie internetowej przejt automatycznie od nadawcy ARTE zapowied programow audycji telewizyjnej s*Verschollene Filmschätze. 1945. Die Befreiung der Konzentrationslager [Zaginione skarby filmowe. 1945. Wyzwolenie obozów koncentracyjnych]*; z powodu bŃdnego tłumaczenia wtórno z j zyka francuskiego znalazŃsi w niej nast puj cy fragment tekstu (peŃne tłumaczenie, K. 410 akt sprawy):

Odkrycie polskich obozów zagłady Majdanek i Auschwitz przez sowieckich ojnierzy w lipcu 1944 r. oraz w styczniu 1945 r. nie wzbudziŃ jeszcze adnego oburzenia w ród aliantów.

Po interwencji Ambasady Rzeczpospolitej Polskiej w Niemczech Pozwany skorygowaŃ jedno ny tekst w dniu 19 lipca 2013 r.; otrzymaŃon wtedy nast puj ce brzmienie:

Odkrycie niemieckich obozów zagłady Majdanek i Auschwitz na polskim terytorium przez sowieckich ojnierzy w lipcu 1944 r. oraz w styczniu 1945 r. (ō).

- 3 -

Po uprzedniej korespondencji Powód w 2014 r. wniósł do Sądu Okręgowego w Krakowie (Polska) pozew o ochronę swoich dóbr osobistych. W dniu 11 kwietnia 2016 Pozwany opublikował na stronie internetowej www.zdf.heute.de . widoczny do dziś (pod adresem <https://www.zdf.de/nachrichten/heute/korrekturen-104.html>) . informacji o sprostowaniu:

ZDF.de odnośnik do zaginionych skarby filmowe, lipiec 2013 r.

W opublikowanej na naszej stronie internetowej w lipcu 2013 r. zapowiedzi filmu dokumentalnego „Zaginione skarby filmowe. 1945. Wyzwolenie obozów koncentracyjnych” zostały użyte błędne sformułowanie „polskie obozy koncentracyjne Majdanek i Auschwitz”. Oczywiście chodzi o niemieckie obozy zagłady w okupowanej Polsce. Dokument w tym sposób nie poddaje tych faktów w wątpliwość. Błędne sformułowanie w zapowiedzi programu, wynikające z nieuwagi tłumacza materiału dostarczonego przez nadawcę telewizyjnego ARTE, zostały bezzwłocznie skorygowane.

Jak już wyrażono to w owym czasie, ubolewamy z powodu użycia tego nieuwagi, nieprawdziwego i błędnego sformułowania i prosimy o wybaczenie wszystkim osobom, których uczucia zostały przez to urażone.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2016 r. . I C 151/14 . (tłumaczenie, K. 66 nn. akt sprawy) pozew został oddalony; sąd wprawdzie uznał indywidualizowane naruszenie dobra osobistego, którego skutki - w wyniku przeprosin i oświadczeń Pozwanego - zostały jednak uznane za wystarczające usunięte. W wyniku złożonego przez Powoda odwołania Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 22 grudnia 2016 r. . I ACa 1080/16 . (sentencja, K. 9 nn. Akt sprawy; pełne tłumaczenie K. 44 nn./148 nn. Akt sprawy) częściowo zmienił wyrok sądu pierwszej instancji, jak następuje:

1. W wyniku częściowego uwzględnienia apelacji, zaskarżony wyrok zostaje zmieniony poprzez nadanie mu następującej treści:

s. nakazuje pozwanemu przeproszenie powoda, poprzez zamieszczenie w języku niemieckim, na portalu internetowym www.zdf.de (i pozostawienie przez okres 1 miesiąca), na stronie głównej w ramce wyboldowanego czcionką 14 pkt. na własny koszt oświadczenia o treści:

„Zweites Deutsches Fernsehen [Drugi Program Niemieckiej Telewizji], jako wydawca portalu internetowego www.zdf.de ubolewa, że w publikacji z dnia 15 lipca 2013 r. na portalu internetowym www.zdf.de, w artykule „Zaginione skarby filmowe. 1945. Wyzwolenie obozów koncentracyjnych”, ukazały się błędne i fałszywe informacje o historii polskiego narodu sformułowanie, które insynuuje, że obozy zagłady w Majdanku i Oświęcimiu były utworzone i prowadzone przez Polaków i przeprasza Pana Karola Tender, który był więziony w niemieckim obozie koncentracyjnym, za naruszenie jego dóbr osobistych, zwłaszcza to samo do narodu polskiego (poczucia przynależności do narodu polskiego) oraz jego godności narodowej”

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala;

- 4 -

III. nakazuje pobra od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa . S du Okręgowego w Krakowie kwot 3.272,11 zł (trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt dwa złote 11/100) tytułem czci nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. odstępuje od obciążenia powoda pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwot 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów procesu.

2. oddala apelację powoda w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwot 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W okresie od 23 grudnia 2016 r. do 23 stycznia 2017 r. na stronie internetowej Pozwanego były dostępne linki kierujące do tekstu przeprosin (zrzuty z ekranu, K. 86 n. akt sprawy). W piśmie adwokata z dnia 9 stycznia 2017 r. (K. 88 nn. akt sprawy) Powód zarzucił niewystarczające wykonanie polskiego wyroku.

Od wyroku S du Apelacyjnego w Krakowie Pozwany pismem z dnia 13 kwietnia 2017 r. wniósł skargę kasacyjną do polskiego Sądu Najwyższego, która jeszcze nie została rozpatrzona.

W niniejszym postępowaniu Powód domaga się uznania wykonalności wyroku S du Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 grudnia 2016 r. Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2017 r. (K. 16 nn. akt sprawy) przewodniczący 3 Izby Cywilnej S du Krajowego w Moguncji zgodnie z wnioskiem dopuścił egzekucję przymusową polskiego tytułu egzekucyjnego, zarządając nadanie klauzuli wykonalności. Na postanowienie doręczone Pozwanemu w dniu 3 lutego 2017 r. Pozwany wniósł zażalenie z zachowaniem terminu (K. 25 nn w zw. z K. 130 n. akt sprawy).

Pozwany w istocie wywodzi, że naruszenie na podstawie zagranicznego wyroku zobowiązanie do przeproszenia pod wieloma względami nie jest zgodne z podstawowymi zasadami art. 5 ust. 1 ustawy zasadniczej i w związku z tym jego wykonanie naruszyłoby zasady *ordre public*. Brakuje mianowicie [wykazania] indywidualnej i bezpośrednio szkody poniesionej przez Powoda i chodzi ponadto o nie dopuszczalne zobowiązanie wyrokiem S du do wyrażenia opinii; nakazane przeprosiny w formie oświadczenia wykraczałyby daleko poza czas trwania oraz formę publikacji zapowiedzi programu z lipca 2013 r. i stanowiłyby niewspółmierną ingerencję w prawa podstawowe mające na celu *supokorzenie* Pozwanego. Wyrok S du Apelacyjnego miałby [zdaniem Pozwanego] podlegać uchyleniu także ze względu na unię zasad kraju pochodzenia; (rozszerzone) uprawnienie kognicyjne polskich sądów wymagałoby prawnorzeczowego ograniczenia.

- 5 -

Ponadto i niezależnie od braku zdolności do uznania i wykonania [wyroku], Pozwany miałby w pełni wykonać zobowiązanie nałożone w wyroku; przeciw ewentualnej egzekucji przymusowej na podst. § 888 k.p.c. miałby wadliwy zarzut [dokonanego] wykonania. Wyrażone przez Powoda zastrzeżenie odnośnie tej kwestii miałyby się w całości obronić; w szczególności polski wyrok nie miałby nakazywać publikacji na stronie głównej. Ze względu na wniesioną w Polsce skargę kasacyjną należałoby ponadto odroczyć postępowanie.

Pozwany wnioskuje o:

zmianę postanowienia Sądu Krajowego w Moguncji z dnia 27 stycznia 2017 r. . 3 O 35/17 . oraz odrzucenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 grudnia 2016 r. . I ACa 1080/16.

Powód wnioskuje o odrzucenie skargi.

Powód broni zaskarżonego postanowienia. Zdaniem Powoda nie zachodzi przeszkoda dla uznania [wyroku] w postaci naruszenia zasady *ordre public*. W przypadku przedstawionych w skardze zarzutów ma chodzić w całości o niedopuszczalne ponowne rozpatrzenie postanowienia państwa zagranicznego odnośnie do samej istoty sprawy (*revision au fond*). Z kolei problematyki indywidualnej i bezpośredniej szkody szczegółowo rozpatrywał Sąd Apelacyjny; przedmiotowe . ewidentnie nieprawdziwe . twierdzenie o stanie faktycznym nie podlega takiej ochronie wolności słowa, ani innym (unijnoprawnym) przepisom zasadniczym. Nietrafiony w niniejszej sprawie zarzut wykonania [wyroku] zdaje się być w postępowaniu o uznanie wykonalności wyroku również nieskuteczny.

II.

Skarga jest dozwolona (art. 43 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I w zw. z § 11 ust. 1 ustawy o uznawaniu i wykonywaniu wyroków (AVAG) i również w pozostałym aspekcie dopuszczalna, w szczególności została wniesiona w terminie (art. 43 ust. 5 rozporządzenia Bruksela I w zw. z § 11 ust. 3 ustawy o uznawaniu i wykonywaniu wyroków (AVAG); jednak w samej sprawie skarga jest bezskuteczna.

1. Dla niniejszego postępowania mają zastosowanie (jeszcze) przepisy Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

- 6 -

. Bruksela I (w starej wersji); zatem tak e znajduj (jeszcze) odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w jej ówczesnym brzmieniu (AVAG, w starej wersji) (por. Federalny Trybunał Sprawiedliwoci WM 2017, 1261 nr boczny 13; Wy szy S d Krajowy w Düsseldorfie, postanowienie z dnia 1 wrze nia 2015 r. . 3 W 95/15 . juris Tz. 16; Hau MDR 2014, 1417, 1420). Pozew w kraju czönkowskim pochodzenia . Polsce - zostaj z yony przed 10 stycznia 2015 r. (art. 66 ust. 2 Rozporz dzenia Bruksela Ia). W zwi zku z tym obowi zuje tu jeszcze (obecnie uchylone przez art. 39 nn. Rozporz dzenia Bruksela Ia) post powanie egzekucyjne na podstawie zagranicznego tytułu wykonawczego na podstawie art. 38 nn. Rozporz dzenia Bruksela I.

2. W post powaniu odwoławczym uznanie wykonalno ci wyroku mo e zosta zweryfikowane tylko pod k tem tego, czy wobec uznania . wykonalnego w Polsce (za wiadczenie na podst. art. 54. Rozporz dzenia Bruksela I; K. 8 nn. akt sprawy) . wyroku zachodz przeszkody w rozumieniu art. 34, 35 Rozporz dzenia Bruksela I (Art. 45 ust. 1 zd. 1 Rozporz dzenia Bruksela I). Pozostaj zarzuty odno nie do postanowienia s du pierwszej instancji oraz samego roszczenia s wykluczone (ETS NJW 2011, 3506); ustawodawca krajowy przyj y takie rozumienie przepisów prawa w § 12 w zw. z § 55 ust. 1 ustawy o uznawaniu i wykonywaniu wyroków. Zatem odno nie samej sprawy wyrok s du zagranicznego w adnej mierze nie mo e podlega ponownemu rozpoznaniu (Art. 45 ust. 2 Rozporz dzenia Bruksela I)

- a) W niniejszym przypadku rozpoznanie (weryfikacja) ogranicza si do kwestii oczywistego naruszenia porz dku publicznego kraju czönkowskiego (wykonania) . Niemiec (Art. 34 nr 1 Rozporz dzenia Bruksela I). Obowi zuj tu nast puj ce przepisy:

Wyrok s du zagranicznego jest sprzeczny z klauzul materialnego porz dku publicznego nie tylko wtedy, gdy niemiecki s dzia w to samej sprawie na podstawie obowi zuj cego prawa niemieckiego doszed by do innego rozstrzygni cia (zakaz *revision au fond*; art. 36, 45 ust. 2 Rozporz dzenia Bruksela I). O wiele bardziej istotne jest to, czy wynik zastosowania zagranicznego prawa w konkretnym przypadku pozostaje w tak silnej sprzeczno ci z zasadniczymi regulacjami prawa niemieckiego i zawartym w nich poj ciem sprawiedliwoci, e zgodnie z niemieckim pojmowaniem wydaje si by trudny do zaakceptowania (orzecznictwo Federalnego Trybunału Sprawiedliwoci w sprawach cywilnych 203, 350 nr boczny 28; WM 2017, 1428 nr boczny 14). Przy rozpatrywaniu post powania kraju wydania wyroku, uznania [wyroku] nie mo na odmówi ju wtedy, gdy orzeczenie zostaj wydane w post powaniu, które odbiega od obowi zuj cych w Niemczech przepisów prawa procesowego. Powód odmowy [uznania wyroku] zachodzi raczej tylko wtedy, gdy orzeczenie s du zagranicznego zostaj wydane w post powaniu,

- 7 -

które w takiej mierze odbiega od zasadniczych przepisów niemieckiego prawa procesowego, a zgodnie z niemieckim porządkiem prawnym wyrok nie może być uznany, a wyrok został wydany w prawidłowym procesie w państwie prawa. Tylko to, a nie kwestia tego, czy w przypadku identycznej procedury postępowania niemiecki sąd naruszyłby zasadnicze przepisy niemieckiego prawa procesowego, stanowi wymiarnik tego, czy orzeczenie zagranicznego sądu naruszyło niemieckie klauzule ordre public międzynarodowego prawa procesowego (Federalny Trybunał Sprawiedliwości WM 2012, 1445 nr boczny 10 nn.; 2016, 574 nr boczny 12; 2017, 874 nr boczny 8).

- b) Oceniając wyrok wyjątkowy Senat [sądu] nie może go rozpoznawać nie dając się przyjąć sprzeczności z niemieckim porządkiem prawnym. Polski Sąd Apelacyjny w . nieprawomocnym jeszcze - wyroku nakazał Pozwanemu przeprosić Powoda . w drodze oświadczenia o konkretnej wskazanej formie i treści *na głównej stronie portalu www.zdf.de*. *sz powodu nieprawdziwego i fałszywego historycznego sformułowania (ö)* z tytułu naruszenia dóbr osobistych Powoda. Wbrew stanowisku przedstawionemu w skardze, tytuł ten [wyrok], w świetle krajowego . niemieckiego . rozumienia prawa, okazuje się nie być absolutnie niewykonalnym.

aa) W inkryminowanym . bezsprzecznie byłby dniem [omyłkowo] rozpowszechnianym . sformułowaniu, ujętym w zapowiedzi programu z lipca 2013 r., utworzone podczas II. Wojny światowej obozy koncentracyjne Majdanek i Auschwitz zostały nazwane *spolskimi obozami zagłady*. Poprzez użycie przymiotnika przydawkowego, wymienionym obozom . przy bezstronnej i zrozumiałej interpretacji z punktu widzenia przeciętnego odbiorcy . z uwzględnieniem kontekstu (por. Federalny Trybunał Sprawiedliwości NJW 2017, 1550 nr boczny 22; Palandt/Sprau, Kodeks Cywilny, 77. Wydanie 2018, § 824 nr boczny 2 nn.) zostały przypisana nie (tylko) cecha geograficzna, ale także cecha narodowa [sugerująca], a zostały one wybudowane i prowadzone przez Polaków oraz na ich odpowiedzialność . Patrz także na pełen tekst zapowiedzi programu staje się to (tym bardziej) wyraźne także przez to, że w następnym zdaniu jest wyraźna mowa o *niemieckich obozach Ohrdruf, Buchenwald i Dachau*. Fakt, że w dalszej części tekstu jest mowa o *strasznych wiadomościach nazistowskiego terroru* oraz *całym wymiarze nazistowskiego okrucieństwa*, nie pozbawia jednak podstaw do takiej interpretacji. Nieposiadający obszernej wiedzy historycznej i niekoniecznie zainteresowany

- 8 -

przeciętny czytelnik nie rozpozna tu akurat żadnego jednoznacznego (zrozumiałego) wyrażenia narodowej odpowiedzialności za dawne obozy koncentracyjne i obozy zagłady na niemieckim i polskim terytorium. Tak rozumiane przypisanie [winy] przeczy tymczasem prawdzie historycznej. czego Pozwany również nie kwestionował

Nie chodzi tu zatem, wbrew trudnemu do przyjęcia stanowisku Skarżącego, o wyrażenie opinii, ale o (od zawsze) nieprawdziwe twierdzenie o stanie faktycznym. Nie podlega ono ochronie praw podstawowych z art. 5 ust. 1 zd. 1 ustawy zasadniczej (Federalny Trybunał Sprawiedliwości NJW 2013, 790 nr boczny 12); również Pozwany jako przedsiębiorstwo prasowe nie może mieć legitymacji do jego podtrzymania.

bb) Nie nasuwają się tu także żadne przekonujące w tym względzie argumenty konstytucyjne, by dostrzec w tym naruszenie zagwarantowanego przez art. 2 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 1 ustawy zasadniczej oraz art. 8 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka powszechnego dobra osobistego Powoda, jako byłego więźnia niemieckiego obozu koncentracyjnego na polskim terytorium i w związku z tym przysługujące mu cywilnoprawne roszczenie ochrony jego godności osobistej i szacunku w (właściwej) opinii publicznej. Dyskredytująca wypowiedź, która bez indywidualnego odniesienia obejmuje pewien kolektyw [zbiorowo] . . . tu: obywateli narodu polskiego, może w określonych okolicznościach stanowić atak na godność osobistą poszczególnych członków tego kolektywu; po dane jest jednak grupa dająca się w wystarczającym stopniu wyodrębnić, a następnie wypowiedź odnosić akurat indywidualnie do wszystkich członków danego kolektywu (indywidualizowane przyporządkowanie; por. Federalny Trybunał Konstytucyjny NJW 1995, 3303 nr boczny 134 nn., 2017, 1092 nr boczny 16 n.; 2607; Wyrok Sądu Krajowego w Karlsruhe NJW-RR 2007, 1342; Palandt/Sprau w wskazanym miejscu § 823 nr boczny 93; patrz także orzecznictwo Federalnego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach cywilnych 75, 160 dot. negacjonizmu Holocaustu).

Takie więc nieindywidualizowane naruszenie dobra osobistego uznają po wnikliwym rozważeniu Sąd Apelacyjny (tłumaczenie K. 55 nn. akt sprawy); nie przyznają tej ochrony także democytowi narodowi polskiemu w rozumieniu ogólnej (powszechnej) legitymacji procesowej, lecz tylko Powodowi, szczególnie dotkni temu krzywd jako polskiemu obywatelowi, który przez swój pobyt w Auschwitz. Do kategorii podlegających ochronie dóbr osobistych w rozumieniu art. 23 polskiego kodeksu cywilnego zaliczy się . . . pod tym względem zgodnie z poglądem sądu pierwszej instancji . . . także samo narodu, tj. poczucie przynależności do narodu polskiego oraz godność narodowej;

- 9 -

w związku z powyższym można przyjąć, że w przypadku Powoda, który sbył *wi niem obozu koncentracyjnego w Auschwitz, jest polskim obywatelem i podejmuje aktywne działania na rzecz ochrony pamięci o tragedii obozów koncentracyjnych oraz powstrzymania zniesławiania oraz nieprawdziwych oskarżeń w tym zakresie*, miało miejsce *szindywidualizowanie naruszenia*.

cc) Na podstawie § 1004 w zw. z § 823 ust. kodeksu cywilnego osoba pokrzywdzona może domagać się od sprawcy naruszenia dobra osobistego sprostowania nieprawdziwego twierdzenia o stanie faktycznym w celu usunięcia naruszenia i przywrócenia pokrzywdzonemu dobrego imienia. (orzecznictwo Federalnego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach cywilnych 203, 239 . NJW 2015, 778). Roszczenie o zżenie o wiadzenia usuwającego [naruszenie] musi mieć się w granicach konieczności i możliwości; orzecznictwo wypracowało różną gradację roszczenia o sprostowanie (odwołanie; sprostowanie; usunięcie skutków; Federalny Trybunał Sprawiedliwości, we wskazanym miejscu, nr boczny 13 i 40 nn.). W przypadku sprostowania ewidentnego, nieprawdziwego twierdzenia o stanie faktycznym, ochrona dobra osobistego przeważa nad gwarancją wolności prasy (art. 5 ust. 1 zdanie 2 ustawy zasadniczej; art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka).

Nie budzi zatem istotnych konstytucyjnych zastrzeżeń fakt, że wspomniany s d, po wnikliwej ocenie stopnia (ciłkości i rozpowszechnienia) działania naruszającego oraz działań koniecznych do usunięcia skutków tego naruszenia, podał konkretne wytyczne co do treści dochodzonego odwołania lub sprostowania (treść, miejsce i wielkość czcionki; por. orzecznictwo Federalnego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach cywilnych 128, 1 = NJW 1995, 861; Palandt/Sprauwe wskazanym miejscu przed § 823 nr boczny 41).

Wyjątkowo kwestia *adekwatności działań koniecznych do usunięcia skutków naruszenia* bardzo wnikliwie i rozważnie zajmowały się S d Apelacyjny (tłumaczenie K. 58 nn. akt sprawy), ograniczając pierwotne danie pozwu w znacznym wymiarze, mianowicie w odniesieniu do *spornadindywidualnego interesu* (brak działania w imieniu polskiego narodu; sprzeczności w języku niemieckim tylko wobec Powoda i tylko na stronie internetowej; brak prewencyjnego orzeczenia zaniechania). Z wywodów tych w adnej mierze nie da się wywieść *supokorzenia* lub *sukaranja* Pozwanego; natomiast w sposób szczególny podkreślona została wiadomo historyczna Pozwanego. Naruszenie konstytucyjnie umocowanej zasady proporcjonalności (zakaz niewspółmierności) w adnym razie tu nie zachodzi; w wyroku akurat nie ma mowy o zobowiązaniu do publikacji na stronie startowej portalu internetowego.

- 10 -

Uyte ogólne poj cie *šprzeprosiny+* (*przeproszenie*) w rzeczowej ocenie nie odbiega od niemieckiej terminologii. Chodzi tu . jak jasno stwierdził S d Apelacyjny . w gruncie rzeczy o usuni cie skutków naruszenia dobra osobistego (zado uczynienie). Zatem zgodnie z niemieckim rozumieniem prawa roszczenie sprostowania nosi znamiona *przeprosina* (*wymazania winy, zado uczynienia*).

dd) Równie przywoływana w skardze unijna zasada kraju pochodzenia na podst. Art. 3 dyrektywy E-Commerce ju u samych podstaw nie uzasadnia naruszenia materialnej zasady ordre public. Zgodnie z ni kraje członkowskie musz w skoordynowanym zakresie zasadniczo zapewni , aby operator usług elektronicznej wymiany informacji nie podlegał ostrzejszym wymogom, ni te, które przewiduje prawo rzeczowe obowij ce w kraju członkowskim wją ciwym dla siedziby operatora (Europejski Trybunał Sprawiedliwoci NJW 2012, 137 nr boczny 53 nn; Federalny Trybunał Sprawiedliwoci NJW 2012, 2197 nr boczny 28 n.). Wyrok polskiego s du odwoławczego . którego ponowne rozpatrzenie w niniejszej sprawie tak e nie wchodzi w rachub . nie odbiega jak wykazano od niemieckiego stanu prawnego.

ee) Pozostaje zarzuty przedstawione w skardze nie podlegaj rozpatrzeniu, poniewa s dy kraju członkowskiego wykonania nie maj prawa weryfikowa wyroku pod k tem prawidłowo ci stwierdzenia i uznania faktów, a tak e wją ciwego zastosowania prawa materialnego (Europejski Trybunał Sprawiedliwoci NJW 2000, 1853 nr boczny 36; Rauscher/Leible, EuZPR/EuIPR komentarz do europejskiego prawa procesowego cywilnego i kolizyjnego [2011], art. 36 Rozporz dzenia Bruksela I nr boczny 1).

Oдно nie politycznych wywodów Pozwanego nale y zauwazy , e S d Apelacyjny uznaj za stosowne, by podkre li , e jego wyrok *szostaj wydany niezale nie od ocen politycznych*+(tłumaczenie K. 55 akt sprawy).

3. Pozwany nie mo e powoływa si na fakt spejnienia wykonalnego roszczenia w mi dzyczasie. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwoci, wszelki zarzut niewymieniony w art. 34, 35 Rozporz dzenia Bruksela I jest wykluczony; dotyczy to akurat tak e zarzutu wykonania [wyroku] (Europejski Trybunał Sprawiedliwoci NJW 2011, 3506). Nale y wyra nie oddzieli post powanie egzekucyjne na podstawie zagranicznego tytułu wykonawczego od nast puj cej po nim egzekucji przymusowej. Zarzut spejnienia [roszczenia] jest wją ciwy dla pó niejszego post powania dot. egzekucji przymusowej, zatem stosowne zarzuty mog by rozpatrywane dopiero w tym post powaniu (Federalny Trybunał Sprawiedliwoci, postanowienie z dnia 10 pa dziernika 2013 r. -

- 11 -

- IX ZB 87/11 . juris). Wtedy b dzie okazja do rozpatrzenia . wg pierwszej oceny niesłusznego . twierdzenia Pozwanego, jakoby internetowa publikacja [przeprasin] na przejęmie 2016/2017 roku pod ka dym wzgl dem spełniała tre tytułu wykonawczego.

4. Zawieszenie post powania odwoławczego nie wchodzi w rachub na podst. art. 46 ust. 1 Rozporz dzenia Bruksela I. Zjż ona do polskiego S du Najwy szego skarga kasacyjna jest zwykłym rodkiem odwoławczym w rozumieniu post powania w spr. Uznania wykonalno ci wyroku. (art. 44 Rozporz dzenia Bruksela I w zw. z zaż IV). Nie zachodz , ani nie zostają wykazane okoliczno ci wiadcze o wadliwo ci wyroku wydanego w kraju członkowskim pochodzenia (por. Rauscher/Leible we wskazanym miejscu, art. 46 Rozporz dzenia Bruksela I, nr boczny 3). Ze wzgl du na zakaz rozpatrywania co do samego meritum (art. 36, 45 ust. 2 Rozporz dzenia Bruksela I) mogłyby zosta przytoczone tylko argumenty, których winny nie mógł jeszcze dochodzi przed s dem pa stwa pierwotnego [pa stwa wydania wyroku] (Wy szy S d Krajowy w Düsseldorfie NJW-RR 2006, 1079 nr boczny 32).
5. Jednak ze wzgl du na podlegaj cy ochronie interes winowajcy Senat uznaj za stosowne, aby w chwili obecnej egzekucj przymusow ograniczy jeszcze do rodków zabezpieczaj cych (art. 46 ust. 3 Rozporz dzenia Bruksela I w zw. z § 22 ust. 2 ustawy o uznawaniu i wykonywaniu wyroków).

III.

Postanowienie o kosztach opiera si na § 97 ust. 1 k.p.c.

Pouczenie o rodku zaskar enia:

Na niniejsze postanowienie przysięguje prawo wniesienia skargi prawnej. Skarga prawna jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy spór prawny ma zasadnicze znaczenie, albo udoskonalenie prawa lub zapewnienie jednolitego orzecznictwa wymaga rozstrzygni cia Federalnego Trybunału Sprawiedliwo ci. Skarg prawn nale y wnie w terminie **1 miesi ca** do

**Federalnego Trybunału Sprawiedliwo ci w Karlsruhe
Herrenstraße 45a
76133 Karlsruhe**

Termin wniesienia skargi prawnej zaczyna bieg z chwil dor czenia postanowienia.

Skarg prawn nale y wnie na pi mie.

Je eli skarga prawna b dzie oparta na tym, e stanowisko s du rozpatruj cego skarg jest odmienne od wyroku Europejskiego trybunału Sprawiedliwo ci,

- 12 -

należy wskazać wyrok, od którego odbiega zaskarżone postanowienie.

Strony muszą być reprezentowane przez adwokata posiadającego uprawnienia do występowania przez Federalnym Trybunałem Sprawiedliwości.

Skargę prawną należy ponadto uzasadnić w terminie 1 miesiąca. Termin ten również zaczyna bieg z chwilą doręczenia zaskarżonego postanowienia.

Dennhardt

Wollenweber

Kruse